

Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eräiden maksukyvyttömyyslainsäädännön osa-alueiden harmonisoinnista ([COM\(2022\) 702 final](#))**Ehdotuksen pääasiallinen sisältö*****I osasto: Yleiset säännökset (1–3 artikla)***

Direktiiviehdotus ei sovellu useiden rahoitusmarkkinatoimijoiden, kuten luottolaitosten ja sijoituspalveluyri-
tysten, maksukyvyttömyysmenettelyihin. Direktiiviehdotus soveltuu oikeushenkilöihin sekä luonnollisista
henkilöistä yrittäjiin ja velkajärjestelymenettelyiden osalta niihin perustajiin ja omistajiin, jotka ovat henkilö-
kohtaisessa vastuussa velallisen veloista.

II osasto: Takaisinsaanti (4–12 artikla)

Direktiiviehdotuksen II osasto sisältää säännöksiä takaisinsaantiperusteista ja –ajasta sekä takaisinsaannin vai-
kutuksista ja menettelystä. Takaisinsaantiperusteiden ja –ajan osalta on nimenomaisesti todettu, että jäsenval-
tiot voivat säätää tai säilyttää direktiiviehdotusta laajemman suojan yleiselle velkojatalolle takaavat takaisin-
saantisäännöksensä (5 artikla). Direktiiviehdotuksessa on kolme takaisinsaantiperustetta: velkojan tai velkoja-
ryhmän suosiminen (6 artikla), lahja tai muu lähes vastasuoritukseton oikeustoimi (7 artikla) ja yleiselle vel-
kojatalolle tarkoituksellisesti epäedulliset oikeustoimet (8 artikla).

Ehdotuksen 6 artiklan nojalla peräytyisi oikeustoimi, vakuus tai muu toimi, jolla on suosittu velkojaa tai vel-
kojaryhmää ja joka on tapahtunut maksukyvyttömyysmenettelyyn hakeutumista edeltäneen kolmen kuukau-
den aikana, jos velallinen on ollut kykenemätön maksamaan erääntyneitä velkojaan, tai maksukyvyttömyys-
menettelyyn hakeutumisen jälkeen. Jos velkojan erääntynyt saatava on täytetty tai sille on asetettu vakuus,
takaisinsaanti edellyttäisi lisäksi, että velkoja tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää velallisen kyvyttömyydestä
maksaa erääntyneitä velkojaan tai maksukyvyttömyysmenettelyhakemuksen jättämisestä. Takaisinsaannista
kyseisen takaisinsaantiperusteen nojalla ehdotetaan kuitenkin myös poikkeuksia, esim. shekkien, selvitysjär-
jestelmien ja rahoitusvakuuksien osalta.

Lahjanluonteiset sopimukset voitaisiin peräyttää maksukyvyttömyysmenettelyhakemuksen jättämisestä edeltä-
vän vuoden tai hakemuksen jälkeiseltä ajalta (7 artikla). Yleiselle velkojatalolle tarkoituksellisesti epäedullisten
oikeustoimien osalta takaisinsaantiaika olisi neljä vuotta (8 artikla). Takaisinsaannin edellytyksenä vii-
meksi mainittujen oikeustoimien osalta on myös, että toinen osapuoli tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää velalli-
sen aikeesta aiheuttaa vahinkoa velkojille.

Lisäksi direktiivi sisältää säännöksiä takaisinsaannin vaikutuksista (9–11 artikla). Myös peräytettävän omai-
suuden tuotto olisi lähtökohtaisesti palautettava konkurssipesään. Takaisinsaantikanne olisi pantava vireille
kolmen vuoden sisällä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta. Konkurssipesän takaisinsaantisaatava
olisi voitava siirtää toiselle velkojalle tai kolmannelle osapuolelle. Konkurssipesän olisi palautettava peräytet-
tävästä oikeustoimesta tai omaisuudesta velalliselle suoritettu vastike tai korvattava sen arvo. Peräytettävän
oikeustoimen toinen osapuoli ei voisi käyttää takaisinsaannin johdosta palautettavaa omaisuutta muun kon-
kurssipesältä olevan saatavansa kuittamiseen.

Jos takaisinsaannin kohteena oleva omaisuus siirtyy perintönä tai muuna yleisseuraantona, kohdistuisi takai-
sinsaanti luovutuksensaajaan. Jos omaisuus on muutoin luovutettu edelleen, luovutuksensaajan tulisi palauttaa
omaisuus, jos luovutuksensaaja on saanut omaisuuden ilmaiseksi tai ilmeisen riittämättömä korvausta vastaan
taikka hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää takaisinsaantiperusteesta.

III osasto: Tiedonsaanti eräistä rekistereistä (13–18 artikla)

Direktiiviehdotuksen III osaston säännöksillä varmistettaisiin konkurssipesän omaisuutta koskevien tietojen
saanti rahanpesun torjuntasääntelyn mukaisista pankkitilirekistereistä ja edunsaajarekistereistä sekä direktiivi-

viehdotuksen liitteessä luetelluista kansallisista omaisuusrekistereistä. Liitteen lista sisältää mm. kiinteistörekisterit, irtainta omaisuutta koskevat rekisterit, arvo-osuuksia koskevat rekisterit ja immateriaalioikeuksia koskevat rekisterit.

Pankkitilirekisterien osalta jäsenvaltioiden olisi nimettävä tuomioistuimet, joilla on pääsy kansallisiin ja ulkomaisiin pankkitilitietoihin rahanpesudirektiivin mukaisessa pankkitilirekisterissä. Tietojen haku tapahtuisi pesähoitajan tai selvittäjän pyynnöstä tapauskohtaisesti. Direktiiviehdotuksen johdanto-osan mukaan pesähoitajille ei voisi antaa suoraa pääsyä pankkitilirekisteriin tietosuoja- ja yksityisyydensuojasyistä. Tuomioistuimissa olisi nimettävä henkilöt, jotka voivat hakuja tehdä, ja heille on direktiiviehdotuksessa asetettu tiettyjä vaatimuksia. Rekisterinpitäjien tulisi myös pitää kirjaa tuomioistuinten tekemistä hauista.

Edunsaajarekisterien ja kansallisten omaisuusrekisterien osalta tiedonsaanti olisi varmistettava kotimaisille ja ulkomaisille pesähoitajille ja selvittäjille.

IV osasto: Nk. Pre pack –menettelyt (19–35 artikla)

Direktiiviehdotuksen IV osasto koskee niin kutsuttuja pre pack -menettelyjä, joissa velallisen liiketoiminnan tai sen osan myyntiä valmistellaan velallisen, velkojien ja ostajaehdokkaiden kesken jo ennen virallisen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista ja joissa tällainen myynti voidaan etukäteisvalmistelujen ansiosta toteuttaa nopeasti ja tehokkaasti virallisen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen. Ehdotuksen mukaan sillä, että jäsenvaltioiden kansallisilta maksukyvyttömyysjärjestelmiltä edellytettäisiin erillistä pre pack -menettelyä, voitaisiin edistää yhtiön varallisuuden tai sen osan myyntiä toiminnallisena kokonaisuutena yhtiön varallisuuden hajanaisen rahaksimuuton sijaan, minkä katsotaan useimmiten johtavan velkojien maksunsaannin kannalta parempaan lopputulokseen.

Ehdotuksen mukaan pre pack -menettelyn tulisi koostua kahdesta peräkkäisestä vaiheesta, joita kutsutaan ehdotuksessa valmisteluvaiheeksi ('preparation phase') ja likvidaatiovaiheeksi ('liquidation phase'). Valmisteluvaiheen tarkoituksena olisi etsiä sopiva ostajaehdokka velallisen liiketoiminnalle tai sen osalle, minkä jälkeen likvidaatiovaiheen tarkoituksena olisi hyväksyä ja toteuttaa ennalta sovittu kauppa sopivan ostajaehdokkaan kanssa sekä jakaa kaupasta saatavat varat velkojille.

Ehdotuksen mukaan sopivien ostajaehdokkaiden etsiminen ja muut valmisteluvaiheeseen kuuluvat toimenpiteet annettaisiin tuomioistuimen määräämän valvojan ('monitor') tehtäväksi. Valvojan tulisi myyntiä valmistellessaan ja sopivia ostajaehdokkaita etsiessään pyrkiä parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen velkojien maksunsaannin kannalta. Valmisteluvaiheen aikana määräysvalta velallisen omaisuuteen ja päivittäiseen liiketoimintaan säilyisi velallisella itsellään, minkä lisäksi uhkaavasti maksukyvyttömään tai maksukyvyttömään velalliseen kohdistuvat yksittäiset täytäntöönpanotoimet tulisi voida keskeyttää uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä annetun direktiivin (EU) 2019/1023¹ 6 ja 7 artiklan mukaisella tavalla.

Valmisteluvaiheen jälkeen menettely etenisi likvidaatiovaiheeseen, jossa sopivan ostajan kanssa valmisteltu velallisen liiketoiminnan tai sen osan myynti saatettaisiin tuomioistuimen vahvistettavaksi. Valvojan tulisi ehdottaa parhaan valmisteluvaiheessa saamansa tarjouksen hyväksymistä ja tarvittaessa perustella, mihin kilpaillevien tarjousten paremmuusjärjestys perustuu. Valvojan ehdottaman tarjouksen hyväksyminen tuomioistuimessa edellyttäisi muun muassa sitä, että myynnin valmistelu ja sopivan ostajan etsiminen olisi toteutettu kilpailukykyisellä, läpinäkyvällä, reilulla ja markkinastandardien mukaisella tavalla. Jos direktiiviehdotuksen mukaiset edellytykset tarjouksen hyväksymiselle eivät täytyisi, myyntiä ei tulisi tuomioistuimessa vahvistaa vaan maksukyvyttömyysmenettelyä tulisi jatkaa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1023 ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi ja direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä)

Näistä myynnin valmistelun läpinäkyvyyttä koskevista edellytyksistä voitaisiin direktiiviehdotuksen mukaan poiketa silloin, jos myynnin valmisteluvaihe halutaan pitää luottamuksellisena, mutta tällöin likvidaatiovaiheeseen etenemiseltä ja myynnin toteuttamiselta tulisi edellyttää julkisen huutokaupan järjestämistä. Parasta valmisteluvaiheessa saatua tarjousta pidettäisiin julkisen huutokaupan lähtötarjouksena. Julkinen huutokaupaprosessi tulisi aloittaa kahden viikon kuluessa likvidaatiovaiheen alkamisesta eikä sen kokonaiskesto saisi ylittää neljää viikkoa.

Likvidaatiovaihe olisi poikkeuksetta maksukyvyttömyysasetuksen (EU) 2015/848² 2 artiklassa tarkoitettu julkinen maksukyvyttömyysmenettely. Kun menettely etenisi valmisteluvaiheesta likvidaatiovaiheeseen, menettelyn valvojaksi määrätty henkilö lähtökohtaisesti jatkaisi myös menettelyn selvittäjänä tai pesänhoitajana ('insolvency practitioner'). Tästä syystä valvojan tulisi jo valmisteluvaiheessa täyttää selvittäjälle tai pesänhoitajalle asetetut kansalliset kelpoisuusvaatimukset. Ehdotuksessa edellytetään, että valvojana ja selvittäjänä tai pesänhoitajana toimivalle henkilölle asetettaisiin henkilökohtainen korvausvelvollisuus hänelle asetettujen velvollisuuksien noudattamatta jättämisestä velkojille ja kolmansille osapuolille aiheutuvasta vahingosta.

Lisäksi ehdotus sisältää säännökset myyntihetkellä täyttämättä olevien sopimusten siirtymisestä ostajalle (27 artikla), velvollisuudesta varmistaa kaupan toteuttaminen veloista ja muista vastuista vapaasti (28 artikla), myyntiä koskevalle muutoksenhauille asetettavista rajoituksista (29 artikla), velallisen läheisten tahojen asemasta myyntiprosessissa (32 artikla), keinoista maksimoida velallisen liiketoiminnan tai sen osan arvo (33 artikla), velkojien asemasta ja oikeudesta tulla kuulluksi myyntiprosessin aikana (34 artikla) sekä kilpailulainsäädännön vaikutuksesta myyntiprosessiin (35 artikla).

V osasto: Johdon velvollisuus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista ja vahingonkorvausvastuu (36 ja 37 artikla)

Direktiiviehdotuksen V osasto koskee yhtiön johdolle asetettavaa velvollisuutta hakea maksukyvyttömäksi tullut yhtiö maksukyvyttömyysmenettelyyn. Ehdotuksen mukaan hakemus olisi jätettävä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhtiön johto tuli tai sen voidaan kohtuudella odottaa tulleen tietoiseksi yhtiön maksukyvyttömyydestä. Lisäksi yhtiön johdon tulisi olla henkilökohtaisesti vastuussa vahingosta, joka yhtiön velkojille aiheutuu hakemuksen jättämistä koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä.

VI osasto: Maksukyvyttömien mikroyritysten purkumenettely (38–57 artikla)

Yleiset säännökset – maksukyvyttömyyden määritelmä, ei pesänhoitajaa

Direktiiviehdotus edellyttää, että jäsenvaltioissa on direktiivin edellytykset täyttävä maksukyvyttömille mikroyrityksille tarkoitettu purkumenettely, jossa toimivaltaisena viranomaisena voisi tuomioistuimen sijasta toimia esimerkiksi hallintoviranomainen. Jäljempänä tässä muistiossa on käytetty termiä ”viranomainen”, koska sitä on käytetty myös direktiivissä. Mikroyritys on direktiiviehdotuksen 2 artiklan j kohdassa määritelty viittauksella komission suosituksen 2003/361/EY, mikä tarkoittaisi yrityksiä, joiden palveluksessa on alle 10 työntekijää ja joilla on enintään kahden miljoonan euron vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma.

Direktiiviehdotus määrittelee myös maksukyvyttömyyden tätä menettelyä varten: mikroyritys olisi maksukyvytön, kun se on yleisesti kykenemätön maksamaan erääntyviä velkojaan. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä määritelmälle tarkempia ehtoja, joiden olisi oltava selkeitä, yksinkertaisia ja helposti yrityksen todennettavissa.

Pääsyä menettelyyn ei saisi evätä sillä perusteella, että velallisella ei ole lainkaan varoja tai ne eivät riitä menettelyn kustannusten kattamiseen. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällöin menettelyn kustannukset kuitenkin katetaan. Menettelyyn saataisiin määrätä pesänhoitaja vain, jos velallinen, velkoja tai velkojaryhmä pyytää määräystä ja pesänhoitajan kustannukset voidaan kattaa konkurssipesän varoista tai sen tahon toimesta, joka määräystä pyysi.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848 maksukyvyttömyysmenettelyistä (uudelleenlaadittu)

Menettelyn hakeminen, aloittaminen ja oikeusvaikutukset

Hakemuksen menettelyn aloittamisesta voisi tehdä velallinen tai velkoja. Komissio laatisi hakemukselle standardipohjan täytäntöönpanosäädöksellä. Jos hakemuksen tekisi velkoja, olisi velallisen toimitettava pohjassa vaaditut tiedot viranomaiselle viimeistään kahden viikon sisällä siitä, kun velallinen on saanut tiedon menettelyn aloittamisesta. Standardipohja sisältäisi ainakin tiedot yrityksestä tai yrittäjästä, listauksen yrityksen varoista ja veloista sekä tunnettujen velkojien yhteystiedot.

Päätös menettelyn aloittamisesta olisi tehtävä kahden viikon kuluessa hakemuksen saapumisesta. Menettelyn aloittaminen saataisiin evätä vain, jos yritys ei ole mikroyritys, se ei ole maksukyvytön taikka viranomaisella tai jäsenvaltiolla ei ole toimivaltaa. Velallisen tai velkojan olisi voitava valittaa päätöksestä tuomioistuimeen. Valitus ei kuitenkaan keskeyttäisi tai lykkäisi menettelyä.

Velallisen omaisuus pysyisi velallisen hallinnassa ja yritys voisi jatkaa päivittäistä liiketoimintaansa ('debtor in possession'). Jäsenvaltiot voisivat kuitenkin kansallisesti määrittellä poikkeukselliset mutta tapauskohtaisesti arvioitavat tilanteet, joissa viranomainen voisi päättää, että velallisella ei olisi määräysvaltaa omaisuuteensa. Jos velallisella ei olisi määräysvaltaa omaisuuteensa eikä pesänhoitajaakaan olisi määrätty, olisi viranomaisen joko hyväksyttävä kaikki velallisen omaisuutta koskevat toimenpiteet tai viranomainen voisi nimetä velkojan hoitamaan tehtävää.

Menettelyyn kuuluisi yksittäisten täytäntöönpanotoimenpiteiden kieltö. Jäsenvaltiot voisivat säätää, että viranomainen voisi velallisen tai velkojan pyynnöstä sallia tietyn velan maksun, jos maksu ei todennäköisesti vaarantaisi yleisen velkojatahon perusteltuja odotuksia ja maksukieltö olisi kyseisen velkojan kannalta epäoikeudenmukainen.

Saatavaluettelo ja menettelyn piiriin kuuluva omaisuus

Viranomaisen tulisi ilmoittaa velalliselle ja velkojille menettelyn aloittamisesta sekä pyytää saatavien ilmoittamista 30 päivän kuluessa. Viranomaisen tai tuomioistuimen olisi käsiteltävä saatavia koskevat riitaisuudet nopeasti ja viranomainen voisi päättää jatkaa menettelyä riidattomien saatavien osalta. Viranomainen voisi myös muuntaa menettelyn tavalliseksi maksukyvyttömyysmenettelyksi, jos takaisinsaantikanteiden määrä tai niitä koskevien menettelyiden kesto sitä vaatii.

Viranomainen määrittäisi menettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden, joka käsittäisi sekä menettelyn alkaessa velallisella olleen omaisuuden että hakemuksen jättämisen jälkeen hankitut ja takaisinsaadut varat.

Omaisuuksien myynti ja varojen jako sekä sähköinen huutokauppajärjestelmä

Viranomainen joko myisi omaisuuden tai päättäisi menettelyn päättymisestä ilman omaisuuden myyntiä. Menettely voisi päättyä ilman myyntiä vain, jos pesässä ei ole omaisuutta, omaisuutta on niin vähän, että sen myynti ei kattaisi kustannuksia tai vakuusomaisuuden arvo on alempi kuin vakuudellisten velkojen määrä ja viranomainen pitää perusteltuna, että vakuusvelkojat ottavat omaisuuden haltuunsa.

Omaisuuksien myynnin tulisi ensisijaisesti tapahtua sähköisessä huutokauppajärjestelmässä. Komission tulisi täytäntöönpanosäädöksin yhdistää kansallisesti perustettavat huutokauppajärjestelmät Euroopan oikeusportaaliiin (European e-Justice Portal), jossa olisi myös yhteinen hakutoiminto kansallisiin rekistereihin. Yhteisen rekisteriyhteyden kustannukset katettaisiin EU:n budjetista, mutta kansallisesti tulisi kustantaa kansallisen järjestelmän luominen ja sen linkittäminen portaaliiin, sekä järjestelmien ylläpito. Jos sähköisessä huutokaupassa tehdään tarjouksia sekä yrityksen liiketoiminnasta että sen yksittäisistä omaisuseristä, velkojien tulisi päättää kumpaa vaihtoehtoa he kannattavat.

Menettely tulisi päättää kahden viikon kuluessa varojenjaosta. Päätöksestä tulisi ilmetä milloin yrittäjä tai yrityksen veloista henkilökohtaisesti vastaava luonnollinen henkilö vapautuu veloistaan.

Velloista vapautuminen ja velkajärjestely

Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että menettelyssä yrittäjän tai yrityksen velloista henkilökohtaisessa vastuussa olevan luonnollisen henkilön velat järjestellään kuten yksityishenkilön velkajärjestelyssä. Direktiiviehdotuksen selitysosassa on todettu, että esimerkiksi velloista vapautumisen edellytykset ja muut olosuhteet olisi säädettävä yhtenäisiksi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä annetun direktiivin (EU) 2019/1023 III osastossa yksityishenkilön velkajärjestelystä säädetyn kanssa. Lisäksi liiketoimintaan kuuluvien velkojen tausta koskevat menettelyt tulisi koordinoita tai yhdistää purkumenettelyn kanssa.

VII osasto: Velkojatoimikunnat (58–67 artikla)

Direktiiviehdotuksen VII osasto koskee velkojen intressejä valvovien velkojatoimikuntien asemaa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Tältä osin ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa velkojen asemaa ja vaikutusmahdollisuuksia maksukyvyttömyysmenettelyissä myös silloin, kun se olisi esimerkiksi yksittäisten velkojen rajallisten resurssien tai maantieteellisen etäisyyden vuoksi muuten vaikeaa. Ehdotus sisältää minimiharmonisoivia säännöksiä muun muassa velkojatoimikuntien kokoonpanosta, tehtävistä ja työskentelytavoista.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että velkojatoimikunta perustetaan, jos velkojainkokous niin päättää. Tämän lisäksi jäsenvaltiot voisivat mahdollistaa myös sen, että yksi tai useampi velkoja pyytäisi velkojatoimikunnan perustamista maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen yhteydessä jo ennen ensimmäisen velkojainkokouksen järjestämistä. Tällöin ensimmäisessä velkojainkokouksessa tulisi päättää ennen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista asetetun velkojatoimikunnan kokoonpanosta ja sen toiminnan jatkamisesta menettelyn aikana. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitsisi mahdollistaa velkojatoimikunnan perustamista silloin, jos toimikunnan perustamisesta aiheutuvia kuluja ei voitaisi pitää perusteltuina ottaen huomioon maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevan velallisen omaisuuden vähäinen taloudellinen merkitys, velkojen pieni lukumäärä tai se, että velallinen on mikroyritys.

Ehdotuksen mukaan eri velkojen tai velkojaryhmien intressien olisi tultava asianmukaisesti edustetuiksi velkojatoimikunnan kokoonpanossa. Velkojatoimikunnassa tulisi olla vähintään kolme ja enintään seitsemän jäsentä ja velkojatoimikunnan jäsenet olisi nimitettävä viimeistään 30 päivän kuluessa maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta. Jos velkojatoimikunnan jäsenet nimittää velkojainkokous, tuomioistuimen olisi vahvistettava nimitykset viiden päivän kuluessa siitä, kun velkojainkokouksessa tehdyistä nimityksistä on ilmoitettu tuomioistuimelle.

Velkojatoimikunnan jäsenten olisi sovittava velkojatoimikunnan toimintaan sovellettavista työskentelyta-voista 15 arkipäivän kuluessa jäsenten nimittämisestä. Jos velkojatoimikunta ei onnistuisi tätä tekemään, tuomioistuin olisi oikeutettu määräämään asiasta velkojatoimikunnan puolesta 15 arkipäivän kuluessa ensimmäisen määrääjän umpeutumista. Työskentelytavoista sopiminen tarkoittaisi kannan ottamista muun muassa siihen, miten velkojatoimikunnan kokousten päätösvaltaisuus sekä velkojen osallistumis- ja äänioikeudet velkojatoimikunnan kokouksissa määräytyvät. Velkojatoimikunnan kokouksiin tulisi olla mahdollista osallistua joko henkilökohtaisesti tai sähköisesti ja tarvittaessa myös valtakirjalla.

Velkojatoimikunnan tarkoituksena olisi varmistaa velkojen etujen suojaaminen ja yksittäisten velkojen osallisuuden toteutuminen maksukyvyttömyysmenettelyissä. Tämän tarkoituksen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi turvattava velkojatoimikunnalle tietyt vähimmäisoikeudet ja -velvollisuudet, kuten oikeus saada velalliselta, tuomioistuimelta ja selvittäjältä tai pesänhoitajalta kaikki tarpeelliset tiedot maksukyvyttömyysmenettelyn aikana. Lisäksi velkojatoimikunnan tehtävänä olisi valvoa selvittäjän tai pesänhoitajan toimintaa maksukyvyttömyysmenettelyn kuluessa. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että velkojatoimikunnalla on oikeus saada tieto ja tulla kuulluksi asioista, jotka koskevat velkojatoimikunnan edustamia velkojia, kuten muista kuin tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluvista omaisuuserien myynneistä.

Lähtökohtaisesti velkojatoimikunnan jäsenillä ei olisi henkilökohtaista vahingonkorvausvastuuta toimistaan velkojatoimikunnan jäseninä. Tämä ei kuitenkaan koskisi tilanteita, joissa velkojatoimikunnan jäsenet syyllistyisivät törkeän huolimattomiin tai tahallisiin laiminlyönteihin tai jos he toimisivat huolellisuusvelvoitteensa vastaisesti.

VIII osasto: Kansallisten maksukyvyttömyyslainsäädäntöjen läpinäkyvyyttä edistävät toimet (68 artikla)

Jäsenvaltioiden tulisi lisätä Euroopan oikeusportaaliin enintään viiden sivun pituinen informaatiolehti, joka sisältää tiedot maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamisen edellytyksistä, saatavien ilmoittamista, todentamista ja hyväksymistä koskevista säännöksistä, velkojien maksunsaantijärjestystä koskevista säännöksistä ja maksukyvyttömyysmenettelyiden keskimääräisestä pituudesta. Komissio käännettäisi lehden englanniksi, ranskaksi ja saksaksi.

IX osasto: Loppusäännökset (69–73 artikla)

Direktiivi olisi pantava täytäntöön kahden vuoden kuluessa siitä, kun se on tullut voimaan. Direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen viiden vuoden päästä sen täytäntöönpanosta.